

GAZİ ÜNİVERSİTESİ
EĞİTİM BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ÖĞRETMENLİĞİ ANABİLİM DALI

10-12 YAŞ GRUBU İLKÖĞRETİM ÖĞRENCİLERİNİN
SOSYAL BECERİ DÜZEYLERİ ÜZERİNE EĞİTSEL
OYUNLARIN ETKİSİ

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Hazırlayan
GÜLAY GÜLHAN

Danışman
Doç. Dr. Muhsin HAZAR

ANKARA 2012

JÜRİ ÜYELERİNİN İMZA SAYFASI

Danışman : Doç. Dr. Muhsin HAZAR

Jüri Üyeleri : Yar.Doc.Dr. E.Olcay KARABURUN

: Yar.Doc.Dr. İlyas OKAN

ÖNSÖZ

Eğlenceli bir etkinlik olan ve çocukların ruhsal doyumunu sağlayan eğitsel oyunlar, onların beden ve moral gelişimine katkıda bulunarak iyi davranışlar ve alışkanlıklar kazandırır. Çocuklar, eğitsel oyunla coşku ve sevinç duygusuna sahip olurlar. Eğitsel oyun, çocuğun yaşamayı, dünyayı ve çevreyi öğrenmesi bakımından her şeyidir.

Değişen ve gelişen eğitim sistemleri içerisinde, oyunla eğitimin gittikçe önem kazanması, hatta birçok eğitim kademesinde eğitimin vazgeçilmezi olan oyun, Lisans ve yüksek lisans düzeyinde almış olduğum Eğitsel Oyun Dersleri; acaba “sosyal beceri gelişimine eğitsel oyunun etkisi var mı?” sorusunu doğurmuştur. Buradan yola çıkarak; 10-12 yaş grubu ilköğretim öğrencilerinin sosyal beceri düzeyleri üzerine eğitsel oyunların etkisinin olup olmadığı araştırılmıştır.

Bu çalışmamda yardımlarını benden esirgemeyen tez danışmanım Sayın Doç.Dr. Muhsin HAZAR’a teşekkür ederim.

ÖZET

Araştırmada; Ankara İli, Elmadağ İlçesi'nde bulunan Namık Kemal İlköğretim Okulu 10,11,12, yaş öğrencilerinin; Beden Eğitimi Dersine (kontrol grubu) ilaveten 10 hafta süreyle, haftada en az beş (5) farklı eğitsel oyun (deney grubu) uygulamasının, ilk ve son testlerle, sosyal beceri düzeylerine etkisinin olup olmadığını incelenmiştir. Çalışmaya 150 (kız-erkek) öğrenci katılmıştır. Araştırmada anket yöntemiyle “Sosyal beceri ölçeği” uygulanmış, Verilerin analizinde SPSS (Statistic Packets For Social Sciences) bilgisayar paket programı kullanılmış, Ortalama, Standart Sapma ve t-Testi teknikleri kullanılmıştır.

Dördüncü sınıf on (10) yaş deney(20) ve kontrol (20) gruplarının ön test sonuçları ($46.300 \pm 10.921 - 42.200 \pm 6.469$, $t_{(38)} = 1.444$, $p = 0.157 > 0.05$) arasında bir fark bulunmaz iken, son test sonuçları ($74.050 \pm 5.206 - 47.100 \pm 7.839$, $t_{(38)} = 12.807$, $p = 0.000 < 0.05$) deney grubu lehine anlamlı bir fark bulunmuştur. Deney grubu ön test- son test puanları arasında ($46.300 \pm 10.921 - 74.050 \pm 5.206$, $t_{(19)} = -10.339$, $p = 0.000 < 0.05$) istatistiksel olarak anlamlı bir fark tespit edilirken; kontrol grubunda ($42.200 \pm 6.469 - 47.100 \pm 7.839$, $t_{(19)} = -3.647$, $p = 0.002 < 0.05$) son test lehine anlamlı bir fark tespit edilmiştir.

Beşinci sınıf on bir (11) yaş deney(30) ve kontrol (30) gruplarının ön test sonuçları ($49.266 \pm 8.689 - 45.600 \pm 6.430$, $t_{(58)} = 1.858$, $p = 0.068 > 0.05$) arasında bir fark bulunmaz iken, son test sonuçları ($73.033 \pm 4.859 - 47.233 \pm 5.525$, $t_{(58)} = 19.204$, $p = 0.000 < 0.05$) deney grubu lehine anlamlı bir fark bulunmuştur. Deney grubu ön test- son test puanları arasında ($49.267 \pm 8.686 - 73.033 \pm 4.859$, $t_{(29)} = -14.921$, $p = 0.000 < 0.05$) istatistiksel olarak anlamlı bir fark tespit edilirken; kontrol grubunun ön test – son test puanları arasında ($45.600 \pm 6.430 - 47.233 \pm 5.525$, $t_{(29)} = -1.669$, $p = 0.106 > 0.05$) anlamlı bir fark bulunmamıştır.

Altıncı sınıf on iki (12) yaş deney(25) ve kontrol (25) gruplarının ön test sonuçları ($50.440 \pm 9.946 - 49.920 \pm 6.788$, $t_{(48)} = 0.216$, $p = 0.830 > 0.05$) arasında bir fark bulunmaz iken, son test sonuçlarında ($73.880 \pm 6.260 - 50.560 \pm 6.494$, $t_{(48)} = 12.926$, $p = 0.000 < 0.05$) deney grubu lehine anlamlı bir fark bulunmuştur. Deney grubu ön test- son test puanları arasında ($50.440 \pm 9.946 - 73.880 \pm 6.260$, $t_{(24)} = -15.005$, $p = 0.00 < 0.05$) istatistiksel olarak anlamlı bir fark tespit edilirken; kontrol grubunun ön test – son test puanları arasında

(49.920±6.788- 50.560±6.494, $t_{(24)} = -0.548$, $p= 0.589 > 0.05$) anlamlı bir fark bulunmamıştır.

Araştırmaya katılan deney ve kontrol grubu öğrencileri cinsiyet açısından incelendiğinde; kız öğrencilerin ön test sonuçları (48,7778±9,79538-45,6316±7,56386, $t_{(81)} = 1,614$, $p= 0,110 > 0,05$) arasında bir fark bulunmaz iken, son test sonuçlarında (73,3333±5,76825-48,1316±6,56020, $t_{(81)} = 18,622$, $p= 0,000 < 0,05$) deney grubu lehine anlamlı bir fark bulunmuştur.

Deney ve kontrol grubu öğrencileri cinsiyet açısından incelendiğinde erkek öğrencilerin ön test sonuçları (49,0000±9,83309-46,6486±6,75038, $t_{(65)} = 1,157$, $p= 0,251 > 0,05$) arasında bir fark bulunmaz iken, son test sonuçlarında (73,9667±4,85999-48,4865±6,79306, $t_{(65)} = 17,262$, $p= 0,000 < 0,05$) deney grubu lehine anlamlı bir fark bulunmuştur.

Deney grubu öğrencileri cinsiyet açısından incelendiğinde kız ve erkek öğrencilerin ön test sonuçları (48,7778±9,79538-49,0000±9,83309, $t_{(73)} = -0,096$, $p= 0,924 > 0,05$), son test sonuçlarında (73,3333±5,76825-73,9667±4,85999, $t_{(73)} = -0,495$, $p= 0,622 > 0,05$) olarak aralarında herhangi bir farklılık tespit edilememiştir.

Kontrol grubu öğrencileri cinsiyet açısından incelendiğinde kız ve erkek öğrencilerin ön test sonuçları (45,6316±7,56386-46,6486±6,75038, $t_{(73)} = -0,614$, $p= 0,541 > 0,05$), son test sonuçlarında (48,1316±6,56020-48,4865±6,79306, $t_{(73)} = -0,230$, $p= 0,819 > 0,05$) olarak aralarında herhangi bir farklılık tespit edilememiştir.

Sonuç Olarak; İlköğretimde okuyan, dördüncü (10 yaş), beşinci (11 yaş) ve altıncı (12 yaş) sınıf öğrencilerinden; toplamda 75 kız ve 75 erkek öğrenciyle yapılan çalışma sonucunda, Beden Eğitimi Dersine ilaveten eğitsel oyun oynayan deney grubu öğrencilerinin; sadece Beden eğitimi dersi alan kontrol grubu öğrencilerine göre sosyal beceri seviyelerinde anlamlı artış tespit edilmiştir. Sonuçların değerlendirilmesinde Eğitsel oyunların sosyal beceri üzerine etkilerinin cinsiyet farklılığında değişiklik göstermediği kanaatine varılmıştır. Buradan eğitsel oyunların cinsiyet faktörü gözetmeksizin sosyal beceriyi geliştirdiği söylenebilir.

ABSTRACT

In this study, the effect of pedagogical games on the social skills of 10-12 age-group primary school children was studied during ten(10) weeks. I worked on two groups which were called as control group and experimental group. Students attending only Physical Education Class were named as control. Test subjects who were regularly playing at least five(5) different pedagogical games beside these lessons were called experimental. 150 students(boys and girls) of Namik Kemal Elementary School in Ankara/Elmadağ were attended to the this study. "Social Skill Evaluation" was applied to the students as a questionnaire. The data was analyzed by SPSS (StatisticPacketsForSocialSciences) packaged software program with Average, Standart Deviation, t-Test techniques.

Fourth (10 years) class test (20) and control (20) groups of test results for the front ($46,300 \pm 10,921$ to $42,200 \pm 6,469$, $t(38) = 1444$, $p = 0.157 < 0.05$) differences were observed between, while the post-test results ($74\ 050 \pm 5206$ - 47100 ± 7839 , $t(38) = 12\ 807$, $p = 0.000 < 0.05$) was found a significant difference in favor of the experimental group. Pre-test and post-test scores of experimental group ($5206 \pm 46\ 300 \pm 10921$ - 74050 , $t(19) = -10\ 339$, $P = 0.000 < 0.05$) statistically significant differences were detected in the control group ($42\ 200 \pm 6469$ - 47100 ± 7839 , $t(19) = -3.647$, $p = 0.002 < 0.05$) were significantly different than post-test.

Fifth (11 years) class test (30) and control (30) groups of test results for the front ($49,266 \pm 8,689$ to $45,600 \pm 6,430$, $t(58) = 1858$, $p = 0.068 < 0.05$) differences were observed between, while the last test results ($73\ 033 \pm 4859$ - 47233 ± 5525 , $t(58) = 19\ 204$, $p = 0.000 < 0.05$) was a significant difference in favor of the experimental group. Pre-test and post-test scores of experimental group ($49\ 267 \pm 8686$ - 73033 ± 4859 , $t(29) = -14\ 921$, $P = 0.000 < 0.05$) statistically significant differences were detected in the control group's pre test - post-test scores ($45\ 600 \pm 6430$ - 47233 ± 5525 , $t(29) = -1669$, $p = 0.106 > 0.05$) were not significantly different.

The sixth (12 years) class test (25) and control (25) groups, pre-test results ($50\ 440 \pm 9946$ - 49920 ± 6788 , $t(48) = 0.216$, $p = 0.830 > 0.05$), while differences were observed between the final test results ($73\ 880 \pm 6260$ - 50560 ± 6494 , $t(48) = 12\ 926$, $p = 0.000 < 0.05$) was a significant difference in favor of the experimental group. Pre-test and post-test scores of experimental group ($50\ 440 \pm 9946$ - 73880 ± 6260 , $t(24) = -15\ 005$, $p = 0.00 < 0.05$) statistically significant differences were detected in the control group's pre test - post-test scores (6788 - $50560 \pm 49\ 920 \pm 6494$, $t(24) = -0548$, $p = 0.589 > 0.05$) have a significant

Experimental and control group students participated in the survey are analyzed in terms of gender, female students' prior test results (48.7778 ± 9.79538 to 45.6316 ± 7.56386 , $t(81) = 1.614$, $p = 0.110 > 0.05$) from an while differences were observed in the last test results (73.3333 ± 5.76825 to 48.1316 ± 6.56020 , $t(81) = 18.622$, $p = 0.000 < 0.05$) was a significant difference in favor of the experimental group. Experimental and control group students, male students' prior test results are analyzed in terms of gender (49.0000 ± 9.83309 to 46.6486 ± 6.75038 , $t(65) = 1.157$, $p = 0.251 > 0.05$), while differences were observed between the final test results (73.9667 ± 4.85999 to 48.4865 ± 6.79306 , $t(65) = 17.262$, $p = 0.000 < 0.05$) was found a significant difference in favor of the experimental group

In conclusion, this study was investigated on fourth grade(10 years old), fifth grade(11 years old) and six grade(12 years old) Elementary School students who composed 150 students(75 girls and 75 boys). As a result, students in experimental group who were playing pedagogical games besides Physical Education Class had a significant increase on their social skills when they were compared with the control group. From hence, it can be said that pedagogical games are improving social skills of children without gender differences.

İÇİNDEKİLER

1. GİRİŞ	1
a. Problem Durumu.....	3
b. Araştırmanın Amacı.....	3
c. Araştırmanın Önemi.....	3
d. Araştırmanın Sınırlılıkları.....	3
e. Araştırmanın Varsayımları.....	3
f. Tanımlar.....	4
2. KAVRAMSAL ÇERÇEVE (İLGİLİ ARAŞTIRMALAR)	6
a. Yurt İçinde Yapılan Çalışmalar.....	6
b. Yurt Dışında Yapılan Çalışmalar.....	7
3. YÖNTEM	10
a. Araştırma Modeli.....	10
b. Evren ve Örneklem.....	10
c. Verilerin Toplanması.....	10
d. Verilerin Analizi.....	10
4. BULGULAR ve YORUM	11
5. SONUÇ ve ÖNERİLER	24
KAYNAKÇA	27
EKLER	29
Ek 1. Sosyal beceri ölçeği.....	29
Ek 2. Sosyal Beceri Ölçeği İzin Belgesi.....	30
Ek 3. Ankara Milli Eğitim Müdürlüğü İzin Belgesi.....	31

TABLolar LİSTESİ

Tablo 1. Dördüncü Sınıf (10 Yaş) Deney ve Kontrol Grubu Öğrencilerinin Cinsiyet Frekans Dağılımları.....	8
Tablo 2. Dördüncü Sınıf (10 Yaş) Deney ve Kontrol Grubu Öğrencilerinin Veli Eğitim Frekans Dağılımları.....	9
Tablo 3. Dördüncü Sınıf (10 Yaş) Deney ve Kontrol Grubu Öğrencilerinin Veli Maddi Durum Frekans Dağılımları.....	10
Tablo 4. Dördüncü Sınıf (10 Yaş) Deney ve Kontrol Grubu Öğrencilerin Ön Test Puanlarına İlişkin T-Testi Sonuçları.....	10
Tablo 5. Deney Grubu Öğrencilerin Ön Test – Son Test Sosyal Beceri Puanlarına İlişkin T-Testi Sonuçları.....	11
Tablo 6. Kontrol Grubu Öğrencilerin Ön Test – Son Test Puanlarına İlişkin T-Testi Sonuçları.....	11
Tablo 7. Deney ve Kontrol Grubu Öğrencilerin Son Test Puanlarına İlişkin T-Testi Sonuçları.....	11
Tablo 8. Beşinci Sınıf (11 Yaş) Deney ve Kontrol Grubu Öğrencilerinin Cinsiyet Frekans Dağılımları.....	12
Tablo 9. Beşinci Sınıf (11 Yaş) Deney ve Kontrol Grubu Öğrencilerinin Veli Eğitim Durum Frekans Dağılımları.....	12
Tablo 10. Beşinci Sınıf (11 Yaş) Deney ve Kontrol Grubu Öğrencilerinin Veli Maddi Durum Frekans Dağılımları.....	13
Tablo 11. Beşinci Sınıf (11 Yaş) Deney ve Kontrol Grubu Öğrencilerin Ön Test Puanlarına İlişkin T-Testi Sonuçları.....	14
Tablo 12. Beşinci Sınıf (11 Yaş) Deney Grubu Öğrencilerin Ön Test – Son Test Puanlarına İlişkin T-Testi Sonuçları.....	14
Tablo 13. Beşinci Sınıf (11 Yaş) Kontrol Grubu Öğrencilerin Ön Test – Son Test Puanlarına İlişkin T-Testi Sonuçları.....	14
Tablo 14. Beşinci Sınıf (11 Yaş) Deney ve Kontrol Grubu Öğrencilerin Son Test Puanlarına İlişkin T-Testi Sonuçları.....	15
Tablo 15. Altıncı Sınıf (12 Yaş) Deney ve Kontrol Grubu Öğrencilerinin Cinsiyet Frekans Dağılımları.....	15
Tablo 16. Altıncı Sınıf (12 Yaş) Deney ve Kontrol Grubu Öğrencilerinin Veli Eğitim Durum Frekans Dağılımları.....	16

Tablo 17. Altıncı Sınıf (12 Yaş) Deney ve Kontrol Grubu Öğrencilerinin Veli Maddi Durum Frekans Dağılımları.....	17
Tablo 18 . Altıncı Sınıf (12 Yaş) Deney ve Kontrol Grubu Öğrencilerin Ön Test Puanlarına İlişkin T-Testi Sonuçları.....	17
Tablo 19. Altıncı Sınıf (12 Yaş) Deney Grubu Öğrencilerin Ön Test – Son Test Puanların İlişkin T-Testi Sonuçları.....	17
Tablo 20. Altıncı Sınıf (12 Yaş) Kontrol Grubu Öğrencilerin Ön Test – Son Test Puanlarına İlişkin T-Testi Sonuçları.....	18
Tablo 21. Altıncı Sınıf (12 Yaş) Deney ve Kontrol Grubu Öğrencilerin Son Test Puanlarına İlişkin T-Testi Sonuçları.....	18
Tablo 22. Deney ve Kontrol Grubundaki Kız Öğrencilerin Ön Test Puanlarına İlişkin T-Testi Sonuçları.....	18
Tablo 23. Deney ve Kontrol Grubundaki Kız Öğrencilerin Son Test Puanlarına İlişkin T-Testi Sonuçları.....	19
Tablo 24. Deney ve Kontrol Grubundaki Erkek Öğrencilerin Ön Test Puanlarına İlişkin T-Testi Sonuçları.....	19
Tablo 25. Deney ve Kontrol Grubundaki Erkek Öğrencilerin Son Test Puanlarına İlişkin T-Testi Sonuçları.....	19
Tablo 26. Deney Grubundaki Kız Ve Erkek Öğrencilerin Ön Test Puanlarına İlişkin T-Testi Sonuçları.....	20
Tablo 27. Deney Grubundaki Kız Ve Erkek Öğrencilerin Son Test Puanlarına İlişkin T-Testi Sonuçları.....	20
Tablo 28. Kontrol Grubundaki Kız Ve Erkek Öğrencilerin Ön Test Puanlarına İlişkin T-Testi Sonuçları.....	20
Tablo 29. Kontrol Grubundaki Kız Ve Erkek Öğrencilerin Son Test Puanlarına İlişkin T-Testi Sonuçları.....	21

GRAFİKLER LİSTESİ

Grafik 1. Dördüncü Sınıf (10 Yaş) Deney ve Kontrol Grubu Öğrencilerinin Cinsiyet Frekans Dağılımları.....	9
Grafik 2. Dördüncü Sınıf (10 Yaş) Deney ve Kontrol Grubu Öğrencilerinin Veli Eğitim Frekans Dağılımları.....	9
Grafik 3. Dördüncü Sınıf (10 Yaş) Deney ve Kontrol Grubu Öğrencilerinin Veli Maddi Durum Frekans Dağılımları.....	10
Grafik 4. Beşinci Sınıf (11 Yaş) Deney ve Kontrol Grubu Öğrencilerinin Cinsiyet Frekans Dağılımları.....	12
Grafik 5. Beşinci Sınıf (11 Yaş) Deney ve Kontrol Grubu Öğrencilerinin Veli Eğitim Durum Frekans Dağılımları.....	13
Grafik 6. Beşinci Sınıf (11 Yaş) Deney ve Kontrol Grubu Öğrencilerinin Veli Maddi Durum Frekans Dağılımları.....	13
Grafik 7. Altıncı Sınıf (12 Yaş) Deney ve Kontrol Grubu Öğrencilerinin Cinsiyet Frekans Dağılımları.....	15
Grafik 8. Altıncı Sınıf (12 Yaş) Deney ve Kontrol Grubu Öğrencilerinin Veli Eğitim Durum Frekans Dağılımları	16
Grafik 9. Altıncı Sınıf (12 Yaş) Deney ve Kontrol Grubu Öğrencilerinin Veli Maddi Durum Frekans Dağılımları.....	17

1. GİRİŞ

Eğlenceli bir etkinlik olan ve çocukların ruhsal doyumunu sağlayan eğitsel oyunlar, onların beden ve moral gelişimine katkıda bulunarak iyi davranışlar ve alışkanlıklar kazandırır. Çocuklar, eğitsel oyunla coşku ve sevinç duygusuna sahip olurlar. Eğitsel oyun, çocuğun yaşamayı, dünyayı ve çevreyi öğrenmesi bakımından her şeyidir.

Oyun sadece, çocuğun psiko-motor, psiko-sosyal, zihinsel ve duyuşsal yeteneklerini geliştirmekle kalmaz, aynı zamanda çocuğun fizyolojik gelişimini de sağlar. Çocuk, oyun içerisinde yaşadığı çevreye uyum sağlayabilmek için, gerekli doğa mücadelesini yarışma ruhu içerisinde gerçekleştirir. “Oyun içerisindeki mücadele ve çocuğun içine girmiş olduğu hareketlilik öncelikle; solunum, dolaşım ve sindirim sistemini olumlu etkilemektedir, ayrıca iç salgı bezlerinden daha fazla salgılama yapmasına katkıda bulunarak gelişimini hızlandırmaktadır. Doğal gelişim sürecinde düzenli beslenen bir çocuk, aldığı besinleri hareketlerle birleştirdiği zaman, bağışıklık sisteminde, adalelerinde, tendonlarında kemik ve eklem yapılarında güçlenme meydana gelir” (Hazar, 1997).

Çocuk oyunları, çocuğun eğitiminde ve kişiliğinin gelişiminde önemli bir yer tutmaktadır. Çocuk eğitimi, toplumsal kültür açısından önemli olduğu gibi eğitim ve ruh bilimi yönünden de önem taşımaktadır. Çocuk, gerekli olan davranış, bilgi ve becerilerini oyun içinde kendiliğinden öğrenir. Çocuğun kişiliği oyun içinde daha belirgin çizgilerle ortaya çıkar ve gelişir. Çocuk, kavramları, cisimleri, toplumsal kuralları, haklarını ve mücadele etmeyi oyun içerisinde algılar, sonra anlar, sonra da öğrenir ve geliştirir. Oyun, fiziksel, sosyal, zihinsel, psikolojik ve duygusal yönden çocuğu etkiler ve gelişmesine katkıda bulunur.

İnsanların çevresiyle iletişim kurma ve bu iletişimi devam ettirme çabası içerisinde olduğu görülmektedir. Sosyal ilişkiler kurarak insan çevresiyle etkileşim içinde

bulunur. Bu etkileşim sürecinde sağlıklı ilişkiler kurabilmek ancak yeterli sosyal beceriler kazanmakla gerçekleşebilir.

Libet ve Lewinsohn (1973) sosyal becerileri olumlu veya olumsuz pekiştirilmiş davranışların ortaya çıkması ve cezalandırılmış veya başkaları tarafından bastırılmış davranışların ortaya çıkmamasını sağlayan karışık bir yetenek olarak tanımlamışlardır (Akt. Cartledge ve Milburn, 1993: 235).

Trower'e (1982) göre sosyal beceri; bir hedefe yönelik, becerikli davranışın ortaya konması sürecidir (Akt. Bacanlı, 2001: 19).

Shepherd (1983), sosyal beceriyi insanların sosyal etkileşimleri sırasında gözlenebilir davranışları olarak tanımlamıştır.

Sorias (1986), sosyal beceriyi; bireyin çevresiyle olumlu ilişkiler kurması, duygularını uygun bir şekilde anlatabilmesi, kişisel haklarını savunabilmesi, gerektiğinde diğer insanlardan yardım isteyebilmesi ve kendisine ters gelen istekleri geri çevirebilmesini kolaylaştıran, öğrenilmiş davranışlar olarak tanımlamıştır.

Mcfall (1982:10) sosyal becerileri bir kişinin belirli sosyal görevlerde yeterli olmasını sağlayan özel beceriler olarak tanımlamaktadır.

Dikmener (1997) sosyal becerileri, sosyal olarak kabul gören öğrenilmiş davranışlar olduğunu ve bu davranışların bireyi başkalarından olumlu tepkiler alacak ve olumsuz tepkilerden uzaklaştıracak yollarla başkalarıyla iletişim kurmaya ittiğini belirtmiştir.

Bacanlı (2001) sosyal beceriyi, bireyin diğer insanlarla başarılı bir şekilde etkileşimde bulunmasını sağlayan davranışlar olarak tanımlamaktadır.

Kaf (1999) sosyal becerileri, insanlar arası etkileşimi geliştiren ve sosyal ortamda yapılması gerektiği düşünülen beceriler şeklinde tanımlamıştır.(Kaf, 1999:9)

Bu bilgiler doğrultusunda çalışmanın amacı; Eğitsel oyunların 10-12 yaş grubu çocukların sosyal beceri düzeyleri üzerine etkisini araştırmayı hedeflemektedir.

a. Problem Durumu

Eğitsel oyunların 10-12 yaş İlköğretim öğrencilerinin sosyal beceri düzeyleri üzerine etkisi var mıdır?

b. Araştırmanın Amacı

Bu araştırmanın amacı; Eğitsel oyunların 10-12 yaş grubu İlköğretim öğrencilerinin sosyal beceri düzeyleri üzerine etkisini incelemek, eğitsel oyun oynayıp oynamamak, cinsiyet ve sınıf değişkenlerine göre varsa farklılıkları veya aynılıkları belirlemektir.

c. Araştırmanın Önemi

Bu araştırma, 10-12 yaş grubu İlköğretim öğrencilerinin, doğal gelişim süreci içerisinde, önemli gelişim öğelerinden olan ve çocukların ileriki yaşantılarını etkileyen, sosyal gelişim ve sosyal beceri düzeylerinin, eğitsel oyun oynatılarak artırılıp artırılamayacağı hususunda önemlidir. Bu doğrultuda elde edilecek sonuçlar; çocukların sosyal becerilerinin gelişimine katkı sağlayacağı gibi, öğretmenlere de yön gösterecektir.

d. Araştırmanın Sınırlılıkları

Bu araştırmada belirlenen sınırlılıklar şunlardır:

- Bu araştırma anket uygulanan kişilerin verdiği cevapların içtenliği ile sınırlıdır.
- Bu araştırma Ankara ili Elmadağ ilçesi Namık Kemal İlköğretim Okulunda okuyan 10-12 yaş grubu öğrencileri ile sınırlıdır.
- Bu araştırma konunun araştırılması için verilen süre ile sınırlıdır.

e. Araştırmanın Varsayımları

Araştırmada şu temel sayılımlarla hareket edilmiştir.

- Çalışmaya katılan denekler ölçme aracına içtenlikle gerçekçi cevaplar verdikleri,
- Araştırma örnekleminin evreni tam olarak yansıttığı,
- Araştırmada veri toplama aracı olarak kullanılan ölçeğin, ölçmek istenen değişkenleri ölçtüğü varsayılmıştır.

f. Tanımlar

Yapılan tanımlardan bazılarını şu şekilde sıralanabilir:

Oyun beden eğitimi, insan gelişiminin hemen hemen her boyutunda önemli rol oynayan bir eğitim aracıdır (Topkaya, 2004).

Oyun geniş anlamda çocuğun kişiliğini bütünü ile etkileyen bir faaliyettir (Gürün.1984).

Oyun, insanların beden ve kafa yeteneklerini geliştirme amacını güden; hesap, dikkat, rastlantı ve beceriye dayanan, çoğu kez oyalanmak için oynanan aynı zamanda da tat veren bir tür yarışmadır (Seyrek ve Sun, 1997).

Oyun, belli bir amaca yönelik olan veya olmayan, kurallı ya da kuralsız gerçekleştirilen, her durumda çocuğun isteyerek ve hoşlanarak yer aldığı, fiziksel, bilişsel, dil, duygusal ve sosyal gelişiminin temeli olan, gerçek hayatın bir parçası ve çocuk için en etkin öğrenme süreci olarak ifade etmektedir (Dönmez, 1992).

Oyun farklı şekillerde tanımlanmıştır. Yapılan tanımların farklı olması, oyuna farklı yönlerden bakılmasındandır. “Örneğin bir bilim adamı fiziksel özellikler açısından oyunu tanımlarken, bir diğeri psikolojik açıdan, bir başkası da sosyolojik açıdan tanımlamıştır.

Beden Eğitimi ve Sporu kapsayacak ve diğer tanımları da göz önünde bulundurarak oyunu şu şekilde tanımlayabiliriz:

Oyun, insanların günlük uğraşlarının dışında kalan zamanda, belirli bir amaca yönelik olarak (eğlence, eğitim, sağlık gibi) fiziksel ve zihinsel yeteneklerle, sınırlandırılmış yer ve zaman içerisinde, kendine özgü kurallarla yapılan, gönüllü katılım yoluyla grup oluşturan, sosyal uyum ve duygusal olgunluğu geliştiren, yetenek, zeka, dikkat, beceri ve rastlantıya dayanan, katılanları ve çoğunlukla izleyicileri de etkisi altında tutan, gerilim duygusunun eşlik ettiği, sonuçta maddi çıkar sağlamayan, zevk veren etkinliklerdir. (Hazar,2006)

Sosyal Beceri: Başkalarından olumlu tepkiler getirecek ve olumsuz tepkilerin gelmesini önleyecek, başkalarıyla etkileşimi mümkün kılan, sosyal açıdan kabul edilebilir, çevrede etki bırakan, hedefe yönelik, sosyal içeriğe göre değişen, hem belirli

gözlenebilir, hem de gözlenemeyen bilişsel ve duyuşsal öğeleri içeren ve öğrenilebilir davranışlardır. Bu davranışlar sosyal bilgiyi alma, çözümleme, anlama ve uygun tepkide bulunmayı kapsar.

Duyuşsal Anlatımcılık (Emotional expressivity): Bireyin sözel olmayan duyuşsal mesajları iletebilme becerisini ifade etmektedir.

Duyuşsal Duyarlık (Emotional sensitivity): Başkalarının sözel olmayan mesajlarını anlama ve yorumlama becerisini ifade etmektedir.

Duyuşsal Kontrol (Emotional control): Bireylerin sözel olmayan mesaj ve duygularını düzenleme ve kontrol etme becerisini ifade etmektedir.

Sosyal Anlatımcılık (Social expressivity): Sözel konuşmadaki beceri ve başkalarıyla sosyal yakınlaşmaya girme becerilerini ölçmektedir.

Sosyal Duyarlık (Social sensitivity): Başkalarının sözel iletişimlerini yorumlama becerisini ifade etmektedir.

Sosyal Kontrol (social control): Sosyal ortamlarda kendinden eminlik, sosyal rol oynama ve kendini ayarlama becerisini ifade etmektedir.

2. KAVRAMSAL ÇERÇEVE (İLGİLİ ARAŞTIRMALAR)

a.Yurt İçinde Yapılan Çalışmalar

Yüksel (1997), yaptığı çalışmada Riggio tarafından geliştirilen Sosyal Beceri Envanterinin Türkçe'ye uyarlamasını yapmıştır. Araştırmanın uygulaması 182 yükseköğretim öğrencisi ile yapılmıştır. Sosyal beceri ölçeğinin altı alt boyutu vardır. Bu boyutlar; duygusal anlatımcılık, duygusal duyarlılık, duygusal kontrol, sosyal anlatımcılık, sosyal duyarlılık ve sosyal kontroldür. Uygulamanın sonucunda; Sosyal Beceri Envanterinin 14 yaş ve üzerindeki Türk bireyleri için sosyal beceri düzeyini belirlemede geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı olduğunu ortaya koymuştur. Yine Yüksel (1997) tarafından yapılan bir çalışmada, 66 üniversite öğrencisi ile sosyal beceri eğitiminin öğrencilerin sosyal beceri düzeylerine etkisini incelemiştir. Öğrencilerin sosyal becerilerini ölçmek amacıyla Riggio tarafından geliştirilen Sosyal Beceri Envanteri kullanılmıştır. Öğrenciler 33 kişi deney grubuna, 33 kişi kontrol grubuna seçilmiş ve deney grubuna 9 haftalık, bir sosyal beceri eğitimi verilmiştir. Verilen eğitim sonunda öğrencilerin sosyal beceri düzeylerinin olumlu yönde arttığı gözlemlenmiştir.

Albayrak-Arın (1999) Riggio'nun geliştirdiği ve Yüksel'in üniversite öğrencileri için Türkçe'ye uyarladığı Sosyal Beceri Envanterinin Türk ergenleri için geçerlik ve güvenilirlik çalışmalarını yapmıştır. Bulgular, ölçeğin ele alınan örneklem grubunda (8. ve 9. sınıf) istenen faktör yapısını yansıtmadığı ve ölçeğin iç tutarlılığının istenen düzeyde olmadığını göstermiştir. Sonuçta ise, Sosyal Beceri Envanterinin 8. ve 9. sınıftaki ergenlerin sosyal beceri düzeyini belirlemede kullanılamayacağı yargısına varılmıştır.

Şahin (1999), yurtdışı yaşantısı geçiren ve geçirmeyen lise öğrencilerinin sosyal beceri düzeylerini karşılaştırdığı çalışmasında, yurtdışı yaşantısı geçiren öğrencilerin sosyal beceri düzeylerinin diğerlerine göre daha yüksek olduğunu bulmuştur. Ayrıca araştırmada, yurtdışı yaşantısı geçiren öğrencilerin sınıf düzeyi, algıladıkları akademik başarı düzeyi ve ailenin gelir düzeyi bakımından sosyal becerilerinin, yurtdışı yaşantısı geçirmeyen öğrencilerden anlamlı düzeyde yüksek çıktığı da görülmüştür.

Kara (2003) yılında “Öğretmen ve Öğrencilerin Sosyal Beceri Algılarına Etki Eden Faktörler” isimli çalışmasında, bireylerin sosyal beceri algılarına etki eden faktörlerden en önemlisinin aile daha sonra da öğretmen olduğunu belirtmişlerdir. Diğer faktörlerin ise, arkadaşlar, televizyon, kitaplar, okul alanı, bireysel ve toplu etkinlikler, sosyal bilgiler dersi, fen bilgisi ve Türkçe dersi olduğu saptanmıştır.

Hamarta (2000), araştırmasında üniversite öğrencilerinin yalnızlık ve sosyal beceri düzeylerini cinsiyet, sınıf, bölüm, yetişmiş olduğu yer, barınma türü gibi değişkenler açısından incelemiştir. Araştırmanın sosyal beceriler ile ilgili bulguları şu şekildedir: 1. Kız öğrencilerin sosyal beceri puan ortalamalarının erkek öğrencilere göre daha yüksek olmasına karşın, fark istatistiksel olarak anlamlı düzeyde değildir. 2. Öğrencilerin öğrenim gördükleri bölümler açısından sosyal beceri puan ortalamaları arasında önemli düzeyde fark vardır (örneğin İngilizce Öğretmenliği Bölümünde okuyan öğrencilerin puanları diğer bölümlerde okuyan öğrencilerin puanlarından yüksek bulunmuştur). 3. Öğrencinin barınmakta olduğu yer değişkeninin sosyal beceri düzeyi üzerinde etkilidir (örneğin yurttan kalan öğrencilerin sosyal beceri düzeyleri evde kalan öğrencilere göre yüksek çıkmıştır).

Çakıl (1998) yılında yaptığı “Grupla Sosyal Beceri Eğitiminin Üniversite Öğrencilerinin Yalnızlık Düzeyleri Üzerindeki Etkisi” isimli çalışmasında, grupla sosyal beceri eğitiminin üniversite öğrencilerinin yalnızlık düzeyleri üzerindeki kısa ve uzun süreli etkilerini incelemiştir. Yapılan çalışma sonucunda, grupla sosyal beceri eğitiminin bitiminde ve üç aylık izleme dönemi sonunda, deney grubundaki öğrencilerin yalnızlıklarında kontrol grubundaki öğrencilere kıyasla anlamlı düzeyde bir azalma görülmüştür.

b. Yurt Dışında Yapılan Çalışmalar

Clements ve Avery (1984) çekingen bireyler için sosyal beceri eğitim programı geliştirmişler. Bu program 12 kişilik bir grupta (6 kız, 6 erkek) 9 hafta süresince uygulamışlardır. 12 kişilik diğer bir grup ise kontrol grubuna seçilmiştir. Eğitim öncesinde ve sonrasında sosyal kaygı, bilişsel kendini değerlendirme ve sosyal ortamlarda kendini

algılama ölçekleri verilmiştir. Araştırma bulgularında, deney grubunun kontrol grubuna göre olumlu yönde önemli derecede farklılık gösterdiği belirtilmiştir. Eğitim sonucunda a) sosyal kaygıda azalma b) negatif değerlendirmede azalma c) sosyal ortamlarda kendini aktif olarak algılamada ise artma görülmüştür.

Riggio ve diğerleri (1989), araştırmalarında 171 lise öğrencisi (96 kadın–75 erkek) üzerinde sosyal beceriler ve empati arasındaki ilişki incelenmiştir. Bulgulara göre, empati ile sosyal beceriler arasında olumlu bir ilişki bulunmaktadır. Sosyal Beceri Envanteri'nin Duyuşsal Duyarlılık ve Sosyal Duyarlılık alt ölçekleri ile empati arasında yine olumlu yönde bir ilişki görülmüştür. Cinsiyet farklılıkları açısından da kadınlar da duyuşsal empati boyutunun daha yüksek olduğu saptanmıştır.

Ditomaso ve ark. (2003) yılında yaptıkları “Genç Yetişkinlerde Bağlanma Stilleri, Sosyal Beceriler ve Yalnızlık” isimli çalışmalarında 183 üniversite öğrencisinin bağlanma stilleri, sosyal becerileri ve yalnızlık düzeylerini incelemiştir. Bu konuyla ilgili olarak hedeflenen her niteliği ölçmeye uygun ölçme araçları öğrencilere uygulanmıştır. Çalışma sonucunda; Güvenli bağlanma ile sosyal beceriler arasında yakın bir ilişki bulunmuştur. Bu bireylerin daha rahat şekilde duygularını, inançlarını ve tutumlarını açıklayabildikleri saptanmıştır. Araştırma sonuçları birine güvenli bağlanma oluşturan bireyin, sosyal olarak da becerili olduğunu göstermektedir. Aynı zamanda sosyal olarak becerikli bireylerin yalnızlık algılarının daha düşük olduğunu belirttikleri görülmüştür. Sonuç olarak sosyal becerilerin, sosyal yalnızlık, korkulu bağlanma ve güvenli bağlanma üzerinde olumlu etkiye sahip olduğu bulunmuştur.

Bulkeley ve arkadaşları (1990), sosyal beceri eksikliği olan 12–13 yaşları arasındaki genç ergenlere sosyal beceri eğitimi verdikleri çalışmalarında 18 öğrenciden oluşan deney ve kontrol grubu ele alınarak uygulama yapılmıştır. Deney grubuna sosyal beceri eğitimi verilirken kontrol grubuna herhangi bir eğitim verilmemiştir. Uygulama sonucu ve izleme çalışmaları sonucunda her iki gruba da verilen envanterler, deney grubu öğrencilerinin lehine yüksek puanlara işaret etmiştir.

Argyle ve Lou (1990), 63 yetişkin üzerinde sosyal beceriler ve mutluluk arasındaki ilişkiyi incelemiştir. Bu anlamda mutluluk, dışadönüklük, nörotiklik, sosyal yeterlik ve

iş birliği boyutları ölçülmüştür. Araştırmada sosyal yeterlilik ve dışadönüklük, mutluluk ile olumlu yönde ilişkili iken nörotiklik, olumsuz yönde ilişkilidir. İşbirliği ile mutluluk arasında ise olumlu bir ilişki bulunamamıştır.

3. YÖNTEM

a) Araştırma Modeli

Bu araştırma; on (10) hafta süreyle Beden Eğitimi Dersi alan (sedanter) ve Beden Eğitimi Dersine ilaveten, düzenli olarak, haftada en az beş (5) farklı eğitsel oyun oynayan (denek) grupları ile çalışılmıştır. Araştırmada Sosyal Beceri Ölçeği Anketi uygulanarak her grubun ön ve son testi karşılaştırılmış, gruplar arası ilk ve son testler arasındaki farklılıklar incelenmiştir.

b) Evren ve Örneklem

Araştırmanın evrenini İlköğretim müfredat programı gereği Beden Eğitimi Dersi alan 10-12 yaş grubu öğrenciler oluşturmaktadır. Örneklemi ise; Ankara ili Elmadağ ilçesi, Namık Kemal İlköğretim Okulunda okuyan tesadüf yöntemiyle seçilen 75 kontrol, 75 denek grubu öğrencileri oluşturmaktadır.

c) Verilerin Toplanması

Çalışmanın yapılabilmesi için Ankara Valiliği Milli Eğitim Müdürlüğü'nden gerekli izin alındıktan sonra, Ankara-Elmadağ da bulunan Namık Kemal İlköğretim Okulundaki 2010-2011 eğitim- öğretim yılında öğrenim gören 10-12 yaş grubu öğrencilerine araştırmacı tarafından “sosyal beceri ölçeği” uygulanmıştır. Ölçeğin açıklanması öğrencilere dağıtılması ve toplanması araştırmacı tarafından yapılmıştır.

d) Verilerin Analizi

Araştırmada elde edilen verilerin analizinde SPSS 16 (Statistic Packets For Social Sciences) bilgisayar paket programı kullanılmıştır.

Verilerin analiz edilmesi amacıyla aşağıdaki istatistiksel teknikler kullanılmıştır.

1. Ortalama
2. Standart Sapma
3. t-Testi

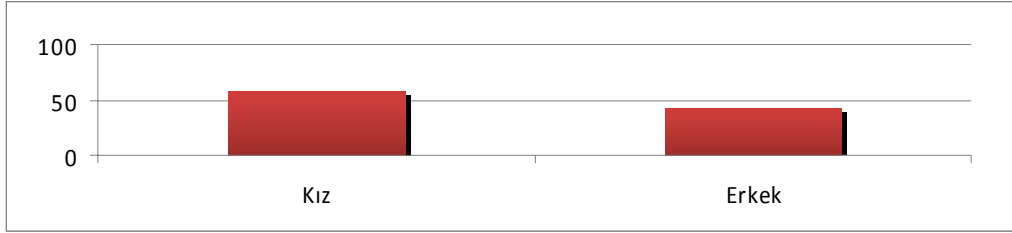
4. BULGULAR ve YORUM

Tablo 1. Dördüncü Sınıf (10 Yaş) Deney ve Kontrol Grubu Öğrencilerinin Cinsiyet Frekans Dağılımları.

	Frekans	%
Kız	23	57.5
Erkek	17	42.5
Toplam	40	100

Tablo 1’de görüldüğü gibi dördüncü sınıf (10 Yaş) deney ve kontrol grubu öğrencilerinin cinsiyet frekans dağılımları, kızlar 23 kişi ile % 57.5, erkekler 17 kişi ile % 42.5 dur.

Grafik 1. Dördüncü Sınıf (10 Yaş) Deney ve Kontrol Grubu Öğrencilerinin Cinsiyet Frekans Dağılımları.

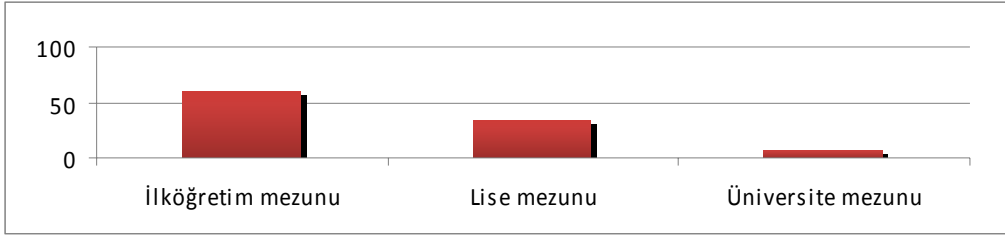

Tablo 2. Dördüncü Sınıf (10 Yaş) Deney ve Kontrol Grubu Öğrencilerinin Veli Eğitim Frekans Dağılımları.

	Frekans	%
İlköğretim mezunu	24	60
Lise mezunu	13	32.5
Üniversite mezunu	3	7.5
Toplam	40	100

Tablo 2’de görüldüğü gibi dördüncü sınıf (10 yaş) deney ve kontrol grubu öğrencilerinin veli eğitim frekans dağılımları; 24 kişi ile ilköğretim mezunu % 60, 13 kişi ile lise mezunu % 32.5, 3 kişi ile üniversite mezunu % 7.5 dur.

Grafik 2. Dördüncü Sınıf (10 Yaş) Deney ve Kontrol Grubu Öğrencilerinin Veli Eğitim Frekans Dağılımları.

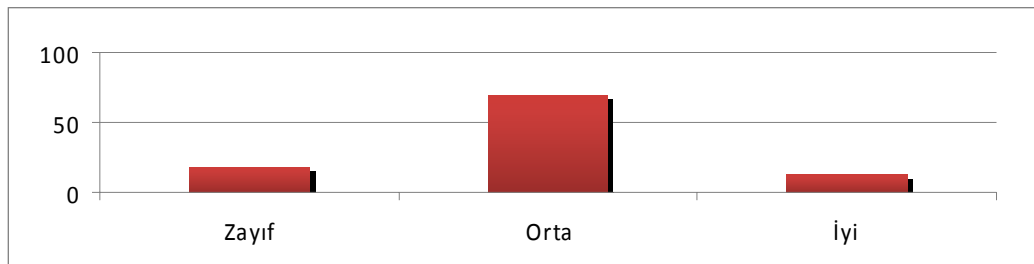

Tablo 3. Dördüncü Sınıf (10 Yaş) Deney ve Kontrol Grubu Öğrencilerinin Veli Maddi Durum Frekans Dağılımları.

Maddi Durum	Frekans	%
Zayıf	7	17.5
Orta	28	70
İyi	5	12.5
Toplam	40	100

Tablo 3’de görüldüğü gibi dördüncü sınıf (10 yaş) deney ve kontrol grubu öğrencilerinin veli maddi durum frekans dağılımları 7 kişi ile % 17.5 zayıf, 28 kişi ile %70 orta, 5 kişi ile % 12.5 iyidir.

Grafik 3. Dördüncü Sınıf (10 Yaş) Deney ve Kontrol Grubu Öğrencilerinin Veli Maddi Durum Frekans Dağılımları.

Tablo 4. Dördüncü Sınıf (10 Yaş) Deney ve Kontrol Grubu Öğrencilerin Ön Test Puanlarına İlişkin T-Testi Sonuçları.

GRUP	N	\bar{x}	Standart Sapma	sd	t	P
DENEY	20	46.300	10.921	38	1.444	0.157
KONTROL	20	42.200	6.469			

Tablo 4. Dördüncü sınıf (10 Yaş) deney ve kontrol grubu öğrencilerinin ön test sonuçları incelendiğinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır. ($t_{(38)} = 1.444$, $p = 0.157 > 0.05$)

Tablo 5. Deney Grubu Öğrencilerin Ön Test – Son Test Sosyal Beceri Puanlarına İlişkin T-Testi Sonuçları.

ÖLÇÜM	N	\bar{x}	Standart Sapma	sd	t	P
ÖN TEST	20	46.300	10.921	19	-10.339	0.000
SON TEST	20	74.050	5.206			

Tablo 5. Deney grubu öğrencilerin ön test – son test sosyal beceri puanlarına ilişkin T-Testi sonuçları incelendiğinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur ($t_{(19)} = -10.339$, $p = 0.000 < 0.05$). Ortalamalar incelendiğinde son test ortalamasının (74.050 ± 5.206) ön test ortalamasından ($46,300 \pm 10,921$) daha yüksek olduğu görülmektedir.

Tablo 6. Kontrol Grubu Öğrencilerin Ön Test – Son Test Puanlarına İlişkin T-Testi Sonuçları.

ÖLÇÜM	N	\bar{x}	Standart Sapma	sd	t	P
ÖN TEST	20	42.200	6.469	19	-3.647	0.002
SON TEST	20	47.100	7.839			

Tablo 6. Kontrol grubu öğrencilerin ön test - son test sonuçları incelendiğinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur ($t_{(19)} = -3,647$, $p = 0.002 < 0.05$). Ortalamalar incelendiğinde son test ortalamasının (47.100 ± 7.839) ön test ortalamasından (42.200 ± 6.469) daha yüksek olduğu görülmektedir.

Tablo 7. Deney ve Kontrol Grubu Öğrencilerin Son Test Puanlarına İlişkin T-Testi Sonuçları.

GRUP	N	\bar{X}	Standart Sapma	sd	t	p
DENEY	20	74.050	5.206	38	12.807	0.000
KONTROL	20	47.100	7.839			

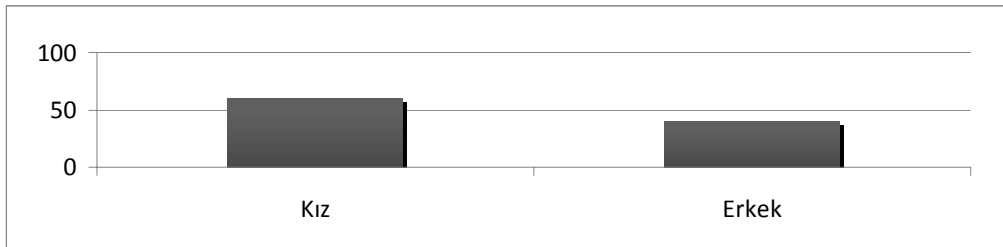
Tablo 7. Deney ve kontrol grubu öğrencilerinin son test sonuçları incelendiğinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur ($t_{(38)} = 12.807$, $p=0.000 < 0.05$). Ortalamalar incelendiğinde deney grubunun ortalamasının (74.050 ± 5.206) kontrol grubunun ortalamasından (47.100 ± 7.839) daha yüksek olduğu görülmektedir.

Tablo 8. Beşinci Sınıf (11 Yaş) Deney ve Kontrol Grubu Öğrencilerinin Cinsiyet Frekans Dağılımları.

	Frekans	%
Kız	36	60
Erkek	24	40
Toplam	60	100

Tablo 8’de görüldüğü gibi beşinci sınıf (11 Yaş) deney ve kontrol grubu öğrencilerinin cinsiyet frekans dağılımları kızlar 36 kişi ile % 60, erkekler 24 kişi ile %40’dır.

Grafik 4. Beşinci Sınıf (11 Yaş) Deney ve Kontrol Grubu Öğrencilerinin Cinsiyet Frekans Dağılımları.

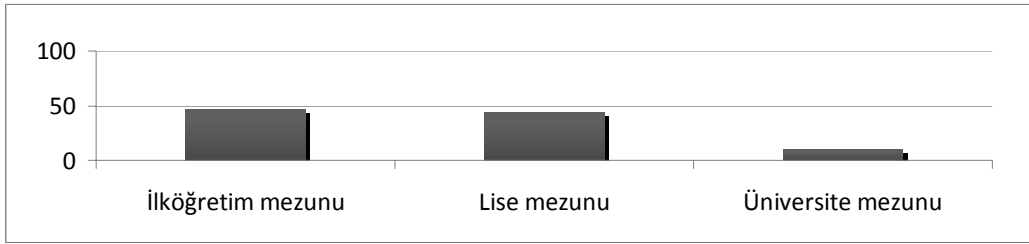

Tablo 9. Beşinci Sınıf (11 Yaş) Deney ve Kontrol Grubu Öğrencilerinin Veli Eğitim Durum Frekans Dağılımları.

	Frekans	%
İlköğretim mezunu	28	46.7
Lise mezunu	26	43.3
Üniversite mezunu	6	10
Toplam	60	100

Tablo 9’da görüldüğü gibi beşinci sınıf (11 yaş) deney ve kontrol grubu öğrencilerinin veli eğitim frekans dağılımları; 28 kişi ile ilköğretim mezunu % 46.7, 26 kişi ile lise mezunu % 43.3, 6 kişi ile üniversite mezunu % 10.0 dur.

Grafik 5. Beşinci Sınıf (11 Yaş) Deney ve Kontrol Grubu Öğrencilerinin Veli Eğitim Durum Frekans Dağılımları.

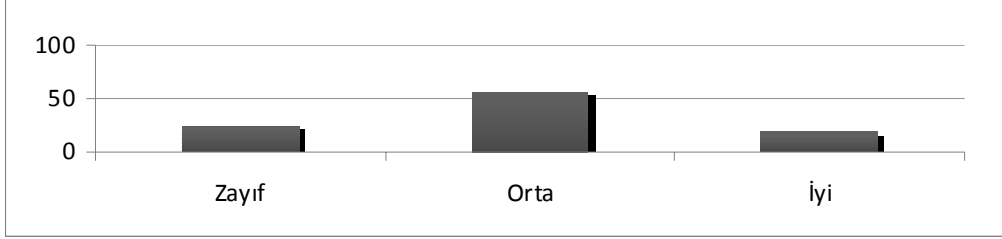

Tablo 10. Beşinci Sınıf (11 Yaş) Deney ve Kontrol Grubu Öğrencilerinin Veli Maddi Durum Frekans Dağılımları.

	Frekans	%
Zayıf	15	25
Orta	34	56.7
İyi	11	18.3
Toplam	60	100

Tablo 10’da görüldüğü gibi beşinci sınıf (11 yaş) deney ve kontrol grubu öğrencilerinin veli maddi durum frekans dağılımları 15 kişi ile % 25.5 zayıf, 34 kişi ile %56.7 orta, 11 kişi ile %18.3 iyidir.

Grafik 6. Beşinci Sınıf (11 Yaş) Deney ve Kontrol Grubu Öğrencilerinin Veli Maddi Durum Frekans Dağılımları.

Tablo 11. Beşinci Sınıf (11 Yaş) Deney ve Kontrol Grubu Öğrencilerin Ön Test Puanlarına İlişkin T-Testi Sonuçları.

GRUP	N	\bar{X}	Standart Sapma	sd	t	p
DENEY	30	49.266	8.689	58	1.858	0.068
KONTROL	30	45.600	6.430			

Tablo 11’de görüldüğü gibi deney ve kontrol grubu öğrencilerinin ön test sonuçları incelendiğinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır. ($t_{(58)} = 1.858$, $p=0.068 > 0.05$)

Tablo 12. Beşinci Sınıf (11 Yaş) Deney Grubu Öğrencilerin Ön Test – Son Test Puanlarına İlişkin T-Testi Sonuçları.

ÖLÇÜM	N	\bar{X}	Standart Sapma	sd	t	p
ÖN TEST	30	49.267	8.686	29	-14.921	0.000
SON TEST	30	73.033	4.859			

Tablo 12 de, deney grubu öğrencilerin ön test - son test sonuçları incelendiğinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur ($t_{(29)} = -14.921$, $p= 0.000 < 0.05$). Ortalamalar incelendiğinde son test ortalamasının (73.033 ± 4.859) ön test ortalamasından (49.266 ± 8.685) daha yüksek olduğu görülmektedir.

Tablo 13. Beşinci Sınıf (11 Yaş) Kontrol Grubu Öğrencilerin Ön Test – Son Test Puanlarına İlişkin T-Testi Sonuçları.

ÖLÇÜM	N	\bar{X}	Standart Sapma	sd	t	p
ÖN TEST	30	45.600	6.430	29	-1.669	0.106
SON TEST	30	47.233	5.525			

Tablo 13’de görüldüğü gibi kontrol grubu öğrencilerin ön test - son test sonuçları incelendiğinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır ($t_{(29)} = -1.669$, $p = 0.106 > 0.05$).

Tablo 14. Beşinci Sınıf (11 Yaş) Deney ve Kontrol Grubu Öğrencilerin Son Test Puanlarına İlişkin T-Testi Sonuçları.

GRUP	N	\bar{X}	Standart Sapma	sd	t	P
DENEY	30	73.033	4.859	58	19.204	0.000
KONTROL	30	47.233	5.525			

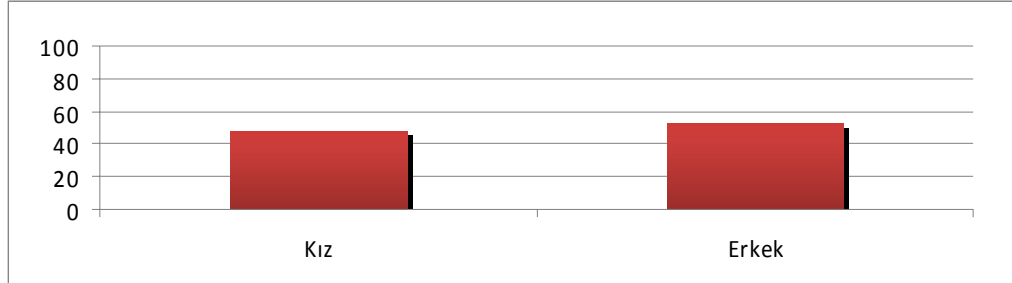
Tablo 14’de görüldüğü gibi, deney ve kontrol grubu öğrencilerinin son test sonuçları incelendiğinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur ($t_{(58)} = 19.204$, $p = 0.000 < 0.05$). Ortalamalar incelendiğinde deney grubunun ortalamasının (73.033 ± 4.859) kontrol grubunun ortalamasından (47.233 ± 4.859) daha yüksek olduğu görülmektedir.

Tablo 15. Altıncı Sınıf (12 Yaş) Deney ve Kontrol Grubu Öğrencilerinin Cinsiyet Frekans Dağılımları.

	Frekans	%
Kız	24	48.0
Erkek	26	52.0
Toplam	50	100.0

Tablo 15’te görüldüğü gibi altıncı sınıf (12 yaş) deney ve kontrol grubu öğrencilerinin cinsiyet frekans dağılımları kızlar 24 kişi ile %48, erkekler 26 kişi ile %52’dir.

Grafik 7. Altıncı Sınıf (12 Yaş) Deney ve Kontrol Grubu Öğrencilerinin Cinsiyet Frekans Dağılımları.

Tablo 16. Altıncı Sınıf (12 Yaş) Deney ve Kontrol Grubu Öğrencilerinin Veli Eğitim Durum Frekans Dağılımları.

	Frekans	%
İlköğretim mezunu	17	34.0
Lise mezunu	25	50.0
Üniversite mezunu	8	16.0
Toplam	50	100.0

Tablo 16’da görüldüğü gibi altıncı sınıf (12 yaş) deney ve kontrol grubu öğrencilerinin veli eğitim frekans dağılımları; 17 kişi ile ilköğretim mezunu % 34.0, 25 kişi ile lise mezunu % 50.0, 8 kişi ile üniversite mezunu % 16.0’dır.

Grafik 8. Altıncı Sınıf (12 Yaş) Deney ve Kontrol Grubu Öğrencilerinin Veli Eğitim Durum Frekans Dağılımları.

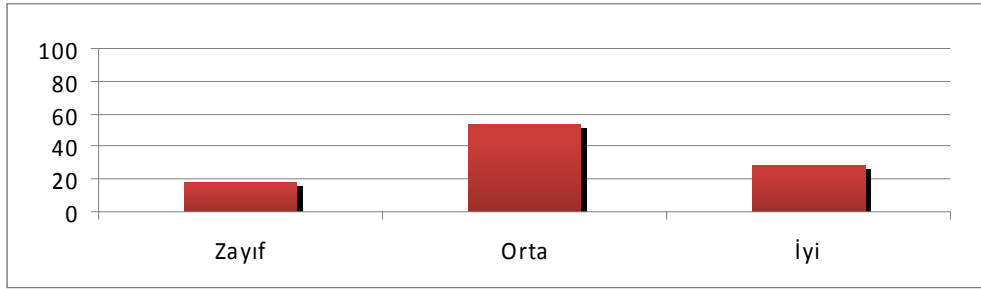

Tablo 17. Altıncı Sınıf (12 Yaş) Deney ve Kontrol Grubu Öğrencilerinin Veli Maddi Durum Frekans Dağılımları.

	Frekans	%
Zayıf	9	18
Orta	27	54
İyi	14	28
Toplam	50	100

Tablo 17’de görüldüğü gibi altıncı sınıf (12 yaş) deney ve kontrol grubu öğrencilerinin veli maddi durum frekans dağılımları 9 kişi ile % 18 zayıf, 27 kişi ile %54 orta, 14 kişi ile %28 iyidir.

Grafik 9. Altıncı Sınıf (12 Yaş) Deney ve Kontrol Grubu Öğrencilerinin Veli Maddi Durum Frekans Dağılımları.

Tablo 18 . Altıncı Sınıf (12 Yaş) Deney ve Kontrol Grubu Öğrencilerin Ön Test Puanlarına İlişkin T-Testi Sonuçları.

GRUP	N	\bar{X}	Standart Sapma	sd	t	P
DENEY	25	50.440	9.946	48	0.216	0.830
KONTROL	25	49.920	6.788			

Tablo 18 den anlaşıldığı üzere, deney ve kontrol grubu öğrencilerinin ön test sonuçları incelendiğinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır. ($t_{(48)} = 0.216$, $p=0.830 > 0.05$)

Tablo 19. Altıncı Sınıf (12 Yaş) Deney Grubu Öğrencilerin Ön Test – Son Test Puanlarına İlişkin T-Testi Sonuçları.

ÖLÇÜM	N	\bar{X}	Standart Sapma	sd	t	p
ÖN TEST	25	50.440	9.946	24	-15.005	0.000
SON TEST	25	73.880	6.260			

Tablo 19’da görüldüğü gibi deney grubu öğrencilerin ön test - son test sonuçları incelendiğinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur ($t_{(24)} = -15.005$, $p = 0.00 < 0.05$). Ortalamalar incelendiğinde son test ortalamasının (73.880 ± 6.260) ön test ortalamasından (50.440 ± 9.946) daha yüksek olduğu görülmektedir.

Tablo 20. Altıncı Sınıf (12 Yaş) Kontrol Grubu Öğrencilerin Ön Test – Son Test Puanlarına İlişkin T-Testi Sonuçları.

ÖLÇÜM	N	\bar{X}	Standart Sapma	sd	t	P
ÖN TEST	25	49.920	6.788	24	-0.548	0.589
SON TEST	25	50.560	6.494			

Tablo 20’den anlaşıldığı gibi, kontrol grubu öğrencilerin ön test - son test sonuçları incelendiğinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır. ($t_{(24)} = -0.548$, $p = 0.589 > 0.05$).

Tablo 21. Altıncı Sınıf (12 Yaş) Deney ve Kontrol Grubu Öğrencilerin Son Test Puanlarına İlişkin T-Testi Sonuçları.

GRUP	N	\bar{X}	Standart Sapma	sd	t	P
DENEY	25	73.880	6.260	48	12.926	0.000
KONTROL	25	50.560	6.494			

Tablo 21’de görüldüğü gibi, deney ve kontrol grubu öğrencilerinin başarı son test sonuçları incelendiğinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur ($t_{(48)} = 12.926$, $p = 0,000 < 0.05$). Ortalamalar incelendiğinde deney grubunun ortalamasının (73.880 ± 6.260) kontrol grubunun ortalamasından (50.560 ± 6.494) daha yüksek olduğu görülmektedir.

Tablo 22. Deney ve Kontrol Grubundaki Kız Öğrencilerin Ön Test Puanlarına İlişkin T-Testi Sonuçları.

GRUP	N	\bar{X}	Standart Sapma	sd	t	P
DENEY	45	48,7778	9,79538	81	1,614	0,110
KONTROL	38	45,6316	7,56386			

Tablo 22 de görüldüğü gibi, deney ve kontrol grubundaki kız öğrencilerinin ön test sonuçları incelendiğinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır. ($t_{(81)} = 1,614, p = 0,110 > 0,05$)

Tablo 23. Deney ve Kontrol Grubundaki Kız Öğrencilerin Son Test Puanlarına İlişkin T-Testi Sonuçları.

GRUP	N	\bar{X}	Standart Sapma	sd	t	P
DENEY	45	73,3333	5,76825	81	18,622	0,000
KONTROL	38	48,1316	6,56020			

Tablo 23’de, deney ve kontrol grubundaki kız öğrencilerinin son test sonuçları incelendiğinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur. ($t_{(81)} = 18,622, p = 0,000 < 0,05$)

Ortalamalar incelendiğinde deney grubunun ortalamasının ($73,3333 \pm 5,76825$) kontrol grubunun ortalamasından ($48,1316 \pm 6,56020$) daha yüksek olduğu görülmektedir.

Tablo 24. Deney ve Kontrol Grubundaki Erkek Öğrencilerin Ön Test Puanlarına İlişkin T-Testi Sonuçları.

GRUP	N	\bar{X}	Standart Sapma	sd	t	P
DENEY	30	49,0000	9,83309	65	1,157	0,251
KONTROL	37	46,6486	6,75038			

Tablo 24’de deney ve kontrol grubu erkek öğrencilerinin ön test sonuçları incelendiğinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır. ($t_{(65)} = 1,157, p = 0,251 > 0,05$)

Tablo 25. Deney ve Kontrol Grubundaki Erkek Öğrencilerin Son Test Puanlarına İlişkin T-Testi Sonuçları.

GRUP	N	\bar{X}	Standart Sapma	sd	t	P
DENEY	30	73,9667	4,85999	65	17,262	0,000
KONTROL	37	48,4865	6,79306			

Tablo 25’de görüldüğü üzere, deney ve kontrol grubu erkek öğrencilerinin son test sonuçları incelendiğinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur. ($t_{(65)} = 17,262$, $p = 0,000 < 0,05$) Ortalamalar incelendiğinde deney grubunun ortalamasının ($73,9667 \pm 4,85999$) kontrol grubunun ortalamasından ($48,4865 \pm 6,79306$) daha yüksek olduğu görülmektedir.

Tablo 26. Deney Grubundaki Kız Ve Erkek Öğrencilerin Ön Test Puanlarına İlişkin T-Testi Sonuçları.

GRUP	N	\bar{X}	Standart Sapma	sd	t	P
KIZ	45	48,7778	9,79538	73	-0,096	0,924
ERKEK	30	49,0000	9,83309			

Tablo 26’da deney grubundaki kız ve erkek öğrencilerinin ön test sonuçları incelendiğinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır. ($t_{(73)} = -0,096$, $p = 0,924 > 0,05$)

Tablo 27. Deney Grubundaki Kız Ve Erkek Öğrencilerin Son Test Puanlarına İlişkin T-Testi Sonuçları.

GRUP	N	\bar{X}	Standart Sapma	sd	t	p
KIZ	45	73,3333	5,76825	73	-0,495	0,622
ERKEK	30	73,9667	4,85999			

Tablo 27’de deney grubundaki kız ve erkek öğrencilerinin son test sonuçları incelendiğinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır. ($t_{(73)} = -0,495$, $p = 0,622 > 0,05$)

Tablo 28. Kontrol Grubundaki Kız Ve Erkek Öğrencilerin Ön Test Puanlarına İlişkin T-Testi Sonuçları.

GRUP	N	\bar{X}	Standart Sapma	sd	t	p
KIZ	38	45,6316	7,56386	73	-0,614	0,541
ERKEK	37	46,6486	6,75038			

Tablo 28’de kontrol grubundaki kız ve erkek öğrencilerinin ön test sonuçları incelendiğinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır. ($t_{(73)} = -0,614$, $p = 0,541 > 0,05$)

Tablo 29. Kontrol Grubundaki Kız Ve Erkek Öğrencilerin Son Test Puanlarına İlişkin T-Testi Sonuçları.

GRUP	N	\bar{X}	Standart Sapma	sd	t	P
KIZ	38	48,1316	6,56020	73	-0,230	0,819
ERKEK	37	48,4865	6,79306			

Tablo 29’da kontrol grubundaki kız ve erkek öğrencilerinin son test sonuçları incelendiğinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır. ($t_{(73)} = -0,230$, $p = 0,819 > 0,05$)

5. SONUÇ ve ÖNERİLER

Sonuç:

Dördüncü sınıf (10 yaş):

Cinsiyet frekans dağılımları, kızlar 23 kişi ile % 57.5, erkekler 17 kişi ile % 42.5 olan deney ve kontrol grubu öğrencilerinin veli eğitim frekans dağılımları; 24 kişi ile ilköğretim mezunu % 60, 13 kişi ile lise mezunu % 32.5, 3 kişi ile üniversite mezunu % 7.5 dur. Veli maddi durum frekans dağılımları 7 kişi ile % 17.5 zayıf, 28 kişi ile %70 orta, 5 kişi ile % 12.5 iyidir.

Deney ve kontrol grubu öğrencilerinin sosyal beceri ön test sonuçları incelendiğinde ($46.300 \pm 10.921 - 42.200 \pm 6.469$) istatistiksel olarak anlamlı bir fark ($t_{(38)} = 1.444$, $p = 0.157 > 0.05$) bulunmamasına karşılık deney grubu öğrencilerin ön test-son test sosyal beceri puanlarına ilişkin T-Testi sonuçları incelendiğinde ($46,300 \pm 10,921 - 74.050 \pm 5.206$) istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur ($t_{(19)} = -10.339$, $p = 0.000 < 0.05$). Kontrol grubu öğrencilerin ön test - son test sonuçları incelendiğinde ($42.200 \pm 6.469 - 47.100 \pm 7.839$) istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur ($t_{(19)} = -3,647$, $p = 0.002 < 0.05$).

Beden Eğitimi Dersine katılan öğrencilerle, derse ilaveten Eğitsel Oyun oynayan her iki grup öğrencide sosyal beceri açısından anlamlı bir gelişme olduğu görülmektedir. Ancak; Deney ve kontrol grubu öğrencilerinin son test sonuçları incelendiğinde (sosyal beceri gelişmişlikleri karşılaştırıldığında) ($74.050 \pm 5.206 - 47.100 \pm 7.839$) istatistiksel olarak deney grubu lehine anlamlı bir fark bulunmuştur ($t_{(38)} = 12.807$, $p = 0.000 < 0.05$). Beden eğitimi dersinin sosyal becerinin gelişmesi üzerine anlamlı ve olumlu etkisinin yanında eğitsel oyunların anlamı bir biçimde sosyal beceriyi artırdığı anlaşılmaktadır.

Beşinci sınıf (11 yaş):

Cinsiyet frekans dağılımları kızlar 36 kişi ile % 60, erkekler 24 kişi ile %40 olan deney ve kontrol grubu öğrencilerinin veli eğitim frekans dağılımları; 28 kişi ile ilköğretim mezunu % 46.7, 26 kişi ile lise mezunu % 43.3, 6 kişi ile üniversite mezunu % 10.0, veli maddi durum frekans dağılımları 15 kişi ile % 25.5 zayıf, 34 kişi ile %56.7 orta, 11 kişi ile %18.3 iyi olan deney ve kontrol grubu öğrencilerinin ön test sonuçları incelendiğinde ($49.266 \pm 8.689 - 45.600 \pm 6.430$) istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır. ($t_{(58)} = 1.858$, $p = 0.068 > 0.05$)

Deney grubu öğrencilerin ön test - son test sonuçları incelendiğinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur ($t_{(29)} = -14.921$, $p = 0.000 < 0.05$). Ortalamalar incelendiğinde son test ortalamasının (73.033 ± 4.859) ön test ortalamasından (49.266 ± 8.685) daha yüksek olduğu görülmektedir, kontrol grubu öğrencilerin ön test - son test sonuçları ise istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır ($t_{(29)} = -1.669$, $p = 0.106 > 0.05$). Deney ve kontrol grubu öğrencilerinin son test sonuçları incelendiğinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur ($t_{(58)} = 19.204$, $p = 0.000 < 0.05$). Ortalamalar incelendiğinde deney grubunun ortalamasının (73.033 ± 4.859) kontrol grubunun ortalamasından (47.233 ± 4.859) daha yüksek olduğu görülmektedir.

Beşinci sınıf öğrencilerinde kontrol grubunda anlamlı bir farklılık olmaz iken, deney grubunda sosyal becerinin arttığı görülmektedir.

Altıncı sınıf (12 yaş):

Cinsiyet frekans dağılımları kızlar 24 kişi ile %48, erkekler 26 kişi ile %52' olan deney ve kontrol grubu öğrencilerinin veli eğitim frekans dağılımları; 17 kişi ile ilköğretim mezunu % 34.0, 25 kişi ile lise mezunu % 50.0, 8 kişi ile üniversite mezunu % 16.0'dır. Veli gelir dağılımları ise 9 kişi ile % 18 zayıf, 27 kişi ile %54 orta, 14 kişi ile %28 iyidir.

Deney ve kontrol grubu öğrencilerinin ön test sonuçları incelendiğinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır. ($t_{(48)} = 0.216$, $p=0.830 > 0.05$). Deney grubu öğrencilerin ön test - son test sonuçları incelendiğinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur ($t_{(24)} = -15.005$, $p= 0.00 < 0.01$). Ortalamalar incelendiğinde son test ortalamasının (73.880 ± 6.260) ön test ortalamasından (50.440 ± 9.946) daha yüksek olduğu görülmektedir. Kontrol grubu öğrencilerin ön test - son test sonuçları incelendiğinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır ($t_{(24)} = -0.548$, $p= 0.589 > 0.05$).

Deney ve kontrol grubu öğrencilerinin son test sonuçları incelendiğinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur ($t_{(48)} = 12.926$, $p= 0,000 < 0.05$). Ortalamalar incelendiğinde deney grubunun ortalamasının (73.880 ± 6.260) kontrol grubunun ortalamasından (50.560 ± 6.494) daha yüksek olduğu görülmektedir.

Bu yaş grubunda da kontrol grubunda sosyal beceri açısından anlamlı bir artış tespit edilmiştir.

Çalışmaya katılan öğrencilerden kız öğrenciler sınıflara göre ayrıldığında istatistiksel açıdan yeterli olmadığı için sınıf faktörü göz önünde bulundurulmadan kızlar ve erkekler olarak cinsiyet faktörüne bakılmıştır.

Deney ve kontrol grubundaki kız öğrencilerinin ön test sonuçları incelendiğinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır. ($t_{(81)} = 1,614$, $p= 0,110 > 0,05$) Aynı grupların kız öğrencilerinin son test sonuçları incelendiğinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur. ($t_{(81)} = 18,622$, $p= 0,000 < 0,01$) Ortalamalar incelendiğinde deney grubunun ortalamasının ($73,3333 \pm 5,76825$) kontrol grubunun ortalamasından ($48,1316 \pm 6,56020$) daha yüksek olduğu görülmektedir.

Deney ve kontrol grubu erkek öğrencilerinin ön test sonuçları incelendiğinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır. ($t_{(65)} = 1,157$, $p= 0,251 > 0,05$) son test sonuçları incelendiğinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur. ($t_{(65)} = 17,262$, $p= 0,000 < 0,01$) Ortalamalar incelendiğinde deney grubunun ortalamasının ($73,9667 \pm 4,85999$) kontrol grubunun ortalamasından ($48,4865 \pm 6,79306$) daha yüksek

olduğu görülmektedir. Deney grubundaki kız ve erkek ğrencilerinin ön test ($t_{(73)} = -0,096$, $p = 0,924 > 0,05$) ve son test ($t_{(73)} = -0,495$, $p = 0,622 > 0,05$) sonuçları incelendiğinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır. Kontrol grubundaki kız ve erkek ğrencilerinin ön test sonuçları incelendiğinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır. ($t_{(73)} = -0,614$, $p = 0,541 > 0,05$) Kontrol grubundaki kız ve erkek ğrencilerinin son test sonuçları incelendiğinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır. ($t_{(73)} = -0,230$, $p = 0,819 > 0,05$)

Sonuç Olarak; İlköğretimde okuyan, dördüncü (10 yaş), beşinci (11yaş) ve altıncı (12 yaş) sınıf öğrencilerinden; toplamda 75 kız ve 75 erkek öğrenciyle yapılan çalışma sonucunda, Beden Eğitimi Dersine ilaveten eğitsel oyun oynayan deney grubu ğrencilerinin; sadece Beden eğitimi dersi alan kontrol grubu öğrencilerine göre sosyal beceri seviyelerinde anlamlı artış tespit edilmiştir. Sonuçların değerlendirilmesinde Eğitsel oyunların sosyal beceri üzerine etkilerinin cinsiyet farklılığında değerlik göstermediği kanaatine varılmıştır. Buradan eğitsel oyunların cinsiyet faktörü gözetmeksizin sosyal beceriyi geliştirdiği söylenebilir.

neriler:

1. Daha büyük ğrenci grupları ile çalışılması,
2. Çalışma sresinin daha uzun tutulması,
3. Farklı yaş gruplarında çalışılması,
4. Eğitsel oyunlar özelliklerine göre gruplandırılarak farklı oyun grupları ile çalışılması,
5. Farklı derslerde eğitsel oyun etkilerinin çalışılması.

KAYNAKÇA

ALBAYRAK-ARIN, Güldener (1999). Sosyal Beceri Eğitiminin Ergenler İçin Geçerlik ve Güvenirliği. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Çukurova Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.

ARGYLE, M. ve Lu. Luo. (1990). Happiness and Social Skills. *Personality and Individual Difference*. 11,12, 1255–1261.

BACANLI, H. (1999). Sosyal Beceri Eğitimi. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.

BANDURA, A. (1997). *Social Learning Theory*. U.S.A.: Prentice Hall International.

BULKELEY, R. and CRAMER, D. (1990). Social Skills Training with Young Adolescents. *Journal of Youth and Adolescence*. 19, 5, 451 – 463.

CARTLEDGE, G., VE MİLBURN, F. (1993). ‘Social Skills Assessment and Teaching in the Schools’, *Advances in School Psychology*. 3, : 175-235.

CLEMENTS, L. A. Haynes ve arkadaşları. (1984). A Cognitive- Behavioral Approach to Social Skills Training With Syh Persons. *Journal of Clinical Psychology* Vol. 40 No: 3, 710–713.

ÇAKIL, N. (1998). Grupla Sosyal Beceri Eğitiminin Üniversite Öğrencilerinin Yalnızlık Düzeyleri Üzerindeki Etkisi. Yayınlanmamış Doktora Tezi. Hacettepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.

ÇAMLIYER, H., ÇAMLIYER, H. (2001). Eğitim Bütünlüğü İçerisinde Çocuk Hareket Eğitimi ve Oyun. Manisa: Emek Matbaacılık.

DITOMMASO, Enrico ve DİĞERLERİ (2003). Attachment Styles, Social Skills and Loneliness in Young Adults. *Personality and Individual Differences*. Volume 35: pp. 303-312.

DİKMENER, A. (1997). Sosyal Beceri Eğitiminin Sosyal İçedönük Ergenlerin İçedönüklük Düzeylerine Etkisi. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Ankara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.

DÖNMEZ N.B.: Oyun Kitabı. Esin Yayınevi, s.79, İstanbul 2000.

FODDOR, I. G. A. (1992). *Clinical Handbook*, Newyork: Springer Publishing Company.

HAMARTA, E. (2000). Üniversite Öğrencilerinin Yalnızlık ve Sosyal Beceri Düzeylerinin Öğrencilerin Özlük Nitelikleri Açısından İncelenmesi. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Selçuk Üniversitesi.

HAZAR, M., Beden Eğitimi ve Sporda Oyunla Eğitim, Tubitay Matbaası, 5.Baskı, Ankara,2006

KAF, Ö. (1999). Hayat Bilgisi Dersinde Bazı Sosyal Becerilerin Kazandırılmasında Yaratıcı Drama Yönteminin Etkisi, Yüksek Lisans Tezi. Çukurova Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.

KARA, E. (2003). Öğretmen ve Öğrencilerin Sosyal Beceri Algılarına Etki Eden Faktörler. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Çukurova Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.

MC FALL, R.M, A. (1982). Review and Reformulation of the Concept of Social Skills, Behavioral Assesment, 4, 1-33

RIGGIO R. E. ; MESSAMER J. ; THROCKMORTON B. (1991). Social and Academic Intelligence: Conceptually Distinct But Overlapping Constructs, Personality and Individual Differences, 12,: 695-702.

RIGGIO, R.E ve diğerleri (1989). Socials Skills and Self – Esteem. Personality and Invidual Differeces. 11, 8, 799 – 804.

SEYREK H., Sun M.: Okul Öncesi Eğitiminde O-yun. s.3,8-10, İzmir 2003.

SORIAS, O. (1986). Sosyal beceriler ve değerlendirme yöntemleri. Psikoloji Dergisi, 5(20), 24–29.

SHEPHERD, G. (1983). Developments in Social Skills Training. New York : Academic Pres.

ŞAHİN, C. (1999). Yurt Dışı Yaşantısı Geçiren ve Geçirmeyen Anadolu Lisesi Öğrencilerinin Sosyal Beceri Düzeyleri, Yayınlanmamış Doktora Tezi. Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü.

TEPEKÖYLÜ, Ö. (2007). Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Öğrencilerinin Algılarının Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi, Yüksek Lisans Tezi. Celal Bayar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü.

YÜKSEL, G. (1997). Sosyal Beceri Eğitiminin Üniversite Öğrencilerinin Sosyal Beceri Düzeyine Etkisi, Yayınlanmamış Doktora Tezi, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü.

YÜKSEL, G. (2004) Sosyal Beceri Envanteri. Ankara: Asil Yayıncılık.

EKLER

Ek 1.Sosyal beceri ölçeği.

Sevgili Öğrenciler,

"10-12 yaş grubu ilköğretim öğrencilerinin sosyal beceri düzeyleri üzerine, eğitsel oyunların etkisi" isimli araştırmamda sorulara vereceğiniz cevaplar araştırmamın sonucunu etkileyecektir. Sorulara samimiyetle doğru cevaplar vereceğinize inanıyorum. Katkılarınızdan dolayı teşekkür ederim.

Arş.Gülay GÜLHAN

SOSYAL BECERİ ÖLÇEĞİ	Hiç	Bazen	Genellikle	Tamamen
1. Grup içinde konuşmak istediğimde, izin alırım.				
2. Grup içinde rahatlıkla konuşurum.				
3. Sınıfta yeni gelen bir arkadaşın yanına gidip onunla tanışırım.				
4. Hoşlandığım insanlarla yakınlık kurarım.				
5. Arkadaşlarıma beğendiğim özelliklerini söylerim.				
6. Arkadaşlarımdan hatalı yönlerini kendilerine söyler ve uyarırım.				
7. Gerektiğinde teşekkür etmeyi ihmal etmem.				
8. Ortamdan ayrılırken iyi günler demeyi unutmam.				
9. Grup içinde bir takım görevler alırım.				
10. Kırdığım ve üzdüğüm kişilerin gönlünü alırım.				
11.Derste anlamadığım yerleri öğretmenime sorarım.				
12. Doğru bildiğim konuları her yerde savunurum.				
13.Gördüğüm aksaklıkları ilgili kişilere bildiririm.				
14.Grup içinde yapılacak faaliyetlere ilişkin önerilerde bulunurum.				
15. Problemlerimi kendim halledemediğimde yardım isterim.				
16. İlgi duyduğum sosyal faaliyetlere katılırım.				
17. Birbirlerini tanımayan arkadaşlarımla tanıştıtırırım.				
18.Anlatılanları dikkatle dinlerim.				
19.Sınavdan iyi not alan arkadaşlarımla tebrik ederim.				
20.Derslerimi bitirince eğlenecek bir şeyler bulurum.				

Kocayörük (2000)

Ek 2. Sosyal Beceri Ölçeği İzin Belgesi

İlgili Makama

Cranî Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Anabilim Dalında Yüksek Lisans yapmakta olan 098196108 nolu Gülşay Gökhan'ın yaptığı "10-12 Yaşlarındaki Çocuklarda Fiziksel Öğretimin Sosyal Beceriler Düzeyleri Üzerinde Etkisi" isimli Yüksek Lisans Tezinde, tarafımdan geliştirilen "Sosyal Beceri Ölçeği" kullanmasının doğru olduğu ve kullanımına izin verdiğim bilgilerinize sunarım.

26.05.2011

Cankaya İT Milli Eğitim Müdürlüğü
Kıyıköy Atatürk İlkokulu
Rehber Öğretmeni

Ayşe Koçayörük

Ek 3. Ankara Milli Eğitim Müdürlüğü İzin Belgesi

T.C.
GAZİ ÜNİVERSİTESİ
EĞİTİM BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

SAYI : B.30.2.GÜN.0.44.72.00 / 3185
KONU : İzin

ANKARA
25.04.2011

ANKARA VALİLİĞİ
İL MİLLİ EĞİTİM MÜDÜRLÜĞÜNE

Enstitümüz Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bilim Dalı Yüksek Lisans öğrencisi *Gülay GÜLHAN*, Doç. Dr. Muhsin HAZAR'ın danışmanlığında yürüttüğü "*10-12 Yaş Grubu İlköğretim Öğrencilerinin Sosyal Beceri Düzeyleri Üzerine, Eğitsel Oyunların Etkisi*" konulu tezi ile ilgili olarak Ankara iline bağlı Elmadağ ilçesinde bulunan Namık Kemal İlköğretim Okulunda uygulama yapmak istemektedir.

İlgili öğrenciye izin verilmesi hususunda gereğini bilgilerinize saygılarımla arz/rica ederim.

Prof. Dr. Musa YILDIZ
Müdür Yardımcısı

- EKLER**
1. Dilekçe
2. Sosyal Beceri Ölçeği
3. Tez Önerisi

